

Full diocesà

5 de febrer del 2023

p4 i p5 —64a campanya de Mans Unides contra la fam

p6 —Cinc elements que hauria de tenir el primer anunci segons el Papa

Torna la conferència torrasiana a Vic

La IV Conferència Torrasiana, que serà pronunciada pel professor Eudald Forment, catedràtic jubilat de Metafísica a la Universitat de Barcelona, tindrà lloc el divendres 10 de febrer a les 8 del vespre a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Vic

Un any més, la Causa de Beatificació del Doctor Torras i Bages l'organitza —en col·laboració amb l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic— i girarà entorn del tema «Actualitat de Josep Torras i Bages». Molt sovint s'ha dit que Torras i Bages no és actual perquè és tomista —és a dir, seguidor de la doctrina de sant Tomàs d'Aquino—; el professor Eudald Forment, en la seva conferència, defensarà exactament el contrari, és a dir, que Torras i Bages és actual precisament perquè és tomista.

El Dr. Forment afirma: «Analitzaré el seu opuscle “Panegíric de santo Tomás de Aquino”, probablement un dels seus escrits més difícils, per ser acadèmic i dirigit a un àmbit d'estudi i d'intel·lectualitat. Hi exposa les causes i conseqüències de la rebel·lió humana a la llei de Déu, que troba en l'idealisme alemany i, més concretament, en Kant i en la seva “revolució copernicana” [...]. »Pot semblar sorprenent que el savi i sant bisbe de Vic, fa més d'un segle, escrivís sobre una situació del món i el seu remei que es compleix plenament avui dia. La seva potent intel·ligència i la seva gran bondat, augmentades per la gràcia de Déu, li havien permès descobrir els gèrmens dels mals actuals i jutjar-los, per a la seva solució, amb la llum i guia de sant Tomàs, a qui, com a home de seny i bon català, tant estimava i coneixia.»

«En veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel»

Diumenge V durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyal·les amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»
(58,7-10)

Salm responsorial

L'home just és llum que apunta en la fosca.
[111]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.
(2,1-5)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

»Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt,

i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»
(5,13-16)

«Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides»

Sal i llum

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Tot bé diví, encarnat en el cristià, dona sabor al viure quotidià i l'il·lumina.

Enmig d'aquest nostre món de la diversitat i la incertesa podem conferir gust espiritual als nostres actes, ser agents de preservació dels valors de l'evangel·li actuant per contacte amb l'entorn —com la sal espargida entre els aliments. Així també, la claror de la fe —transparència de la Llum divina— ajuda a dissipar prejudicis, il·lumina el trajecte, desfà la nit.

Què vol dir donar sabor a la vida? Fer que sigui saludable. Obrar en consciència, rectament, sense vanaglòria. «En veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel», diu l'evangel·li d'avui.

La mateixa existència parla. Florirà la vida, misteriosa, si deixem que Déu habiti en nosaltres, si vivim la realitat sensible com una melodia tan heroica i apassionada com les de Beethoven.

Jesús, llum veritable que il·lumina tothom, restaura —amb la seva mort i resurrecció— la naturalesa humana segons aquella bondat original de quan fou creada. Ens cal, als adults, una segona ingenuïtat: l'absència de malícia, una major sinceritat, una punta d'innocència com la dels infants.

En el vívid llenguatge de la Bíblia són sal de la terra i llum del món els qui practiquen les benaurances.

La imatge

Jesús ens dona el seu Esperit perquè siguem llum del món. No podem amagar aquesta llum, sinó que ha de resplendir davant la gent. Obrant el bé farem que el Pare sigui glorificat.

Dues dones amb una espelma (1616).
Peter Paul Rubens

Agenda

Lit. hores: Setmana I

6 dilluns

—Sts. Pau Miki i companys màrtirs
El Sant Misteri de Cervera
—Sta. Dorotea, vg. mr.
Gn 1,1-19/Salm 103/Mc 6,53-56

7 dimarts

—Sant Ricard, rei
Beat Pius IX, papa
Gn 1,20-2,4a/Salm 8/Mc 7,1-13

8 dimecres

—Sant Jeroni Emiliani, fund.
—Santa Josefina Bakita, rel.
—Santa Elisenda, vg.
Gn 2,4b-9.15-17/Salm 103/Mc 7,14-23

9 dijous

—Sant Nicèfor, mr
Gn 2,18-25/Salm 127/Mc 7,24-30

10 divendres

—Santa Escolàstica, vg.
Gn 3,1-8/Salm 31/Mc 7,31-37

11 dissabte

La Mare de Déu de Lurdes
—Sant Pasqual I, papa
Jornada Mundial del Malalt
Gn 3,9-24/Salm 89/Mc 8,1-10

12 Diumenge VI/cicle A

—Santa Eulàlia de Barcelona, vg. mr.
Campanya contra la fam en el món
Sir 15,15-20/Salm 118/1C 2,6-10/
Mt 5,17-37

Mans Unides: frenar la desigualtat és a les teves mans

Diuenge vinent, 64a campanya contra la fam

La desigualtat s'ha convertit en la major amenaça i el major desafiament a nivell mundial. Per a moltes persones, pensar en desigualtat i fam és pensar en un repte impossible, un problema sense solució davant el qual no es pot fer res.

Des de Mans Unides volem donar un tomb a aquesta idea per desterrar-la de la nostra ment i deixar la solució en mans de cada un de nosaltres. Perquè, quan parlem d'ajudar, tots fem servir un element comú, les mans, un element molt poderós i amb molta força, tant físicament com metafòricament, que és símbol principal i essència de la nostra organització.

Per això, el cartell de la campanya d'enguany mostra la imatge d'unes mans en blanc i negre: fortes, que transmeten tendresa i ens conviden, al mateix temps, a estendre les nostres als nostres germans més vulnerables i descartats.

I és que, per a fer front a la desigualtat, totes les mans sumen, totes compten i totes són necessàries i poden ajudar a posar fi a aquesta xacra.

Amb el lema i la imatge d'aquesta campanya volem fer una crida a la societat per a lluitar per la dignitat i promoure un món on tots valgüem el mateix i ningú no es quedi enrere. Volem que la societat uneixi les seves mans a les nostres per a acabar la desigualtat i la fam. Perquè la lluita contra la desigualtat sols és possible des de la convicció que el futur de les desigualtats no és cosa d'altres, sinó que depèn de cadascú i és a les nostres mans.

No hi ha raó per a la impotència, encara que hi hagi obstacles i suposi la resistència del 10% de la població mundial que concentra el 52% de la renda global, mentre que la meitat de la població mundial més pobre només en rep el 8%. Però la denúncia de l'acu-

mulació d'una minoria privilegiada ha de ser compatible amb una invitació a renunciar als estils de vida no generalitzables, insostenibles i insolidaris. Perquè, com diu el papa Francesc, «tot

Enguany
es proposa
finançar dos
projectes,
un a Burkina
Faso i l'altre
a Malawi

5 –actualitat diocesana

ésser humà té dret a viure amb dignitat i a desenvolupar-se integralment, i aquest dret bàsic no pot ser negat per cap país... Quan aquest principi elemental no queda salvaguardat, no hi ha futur ni per a la fraternitat ni per a la supervivència de la humanitat» (*Fratelli tutti*, núm. 107).

La nostra tasca: “fer per manera que abundi el pa a la taula de la humanitat”. Aquest va ser el missatge que el papa Pau VI va dirigir a l'Assemblea General de l'ONU l'any 1965. Avui ens convida, com a organització de cooperació catòlica, a procurar que desaparegui la desigualtat del nostre món perquè cada persona i cada família puguin aconseguir els recursos i les oportunitats necessàries per a un desenvolupament i vida dignes. Així, la nostra lluita contra la fam i la pobresa podrà ser efectiva i podrem empènyer, juntament amb altres, un món just, inclusiu, sostenible i en pau.

I això, a través de dues línies: L'educació per al desenvolupament (descobrir, informar i sensibilitzar sobre mecanismes estructurals que condemnin milions d'éssers humans a viure en la pobresa); i els projectes de desenvolupament (que promouen canvis estructurals i prioritant els de la promoció de mitjans de vida dignes -formació professional, cooperatives, microcrèdits, activitat econòmica d'empoderament de les dones, etc.-); perquè des de Mans Unides creiem que el desenvolupament ha de ser inclusiu o no serà. No val un món dividit entre els del centre i els de la perifèria, els integrats i els exclosos, els dignes necessaris i els sobrants descartables. Per això, creiem que urgeix construir un món on imperi el respecte per la dignitat

i els drets humans, l'Estat de Dret, la justícia, la igualtat, la no discriminació, amb el compromís de no deixar ningú enrere i prioritzar els més endarrerits. Cal buscar un model econòmic que respecti els drets de totes les persones per a reduir les desigualtats i superar l'assistencialisme, i una gestió pública centrada en els més vulnerables.

En aquesta línia, la Delegació de Mans Unides del Bisbat de Vic proposa finançar, aquest 2023, dos projectes com els que trobareu explicats en els tríptics de la Campanya: Millora de l'equipament educatiu per a secundària i batxillerat a “Pouytenga” (Burkina Faso) i ampliació d'escola i formació de mestres a “Chinsapo” (Malawi). Igualment, hi ha referència dels projectes realitzats el 2022 finançats, entre altres fonts, amb el que es va recollir a la col·lecta del febrer passat.

En nom de tots els beneficiaris, moltes gràcies per la vostra confiança i per la vostra generositat; per ajudar, amb les pròpies opcions vitals, a construir un món més sostenible i per unir les pròpies mans a totes aquelles que són cuidadores, sobretot, de qui més pateix a causa de la fam, la pobresa o la desigualtat.

Renovació del capítol de la Seu de Manresa

Amb data del 24 de gener el senyor bisbe va nomenar nous canonges de la Col·legiata Basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa. Són Mn. Josep Maria Mas i Busqué, Mn. Florenci Gras i Santolari, Mn. Martin Kabamba Belangenyi i Mn. Joan Prat i Jorba.

Francesc: cinc elements essencials per a un primer anunci

Alegria, alliberament, llum, guarició i sorpresa

El papa Francesc, continuant els seves catequesis sobre l'evangelització, ha identificat els cinc elements que considera essencials per al primer anunci de Jesús. En destaquem algunes frases.

Alegria

No es pot parlar de Jesús sense alegria, perquè la fe és una estupenda història d'amor per compartir. Un cristià trist pot parlar de coses molt belles, però no tot és obertura si l'anunci que transmet no és alegre.

Alliberament

Qui anuncia Déu no pot fer proselitisme, no pot pressionar els altres, sinó alleugerir-los: no imposar pesos, sinó alleujar-los; portar pau, no sentiments de culpa. Qui testimonia Crist mostra la bellesa de la meta, més que la fatiga del camí. Ens haurà succeït d'explicar a algú un bonic viatge que hem fet: haurem parlat de la bellesa dels llocs, del que hem vist i viscut, no del temps que hem trigat a arribar ni de les cues a l'aeroport!

La llum

Aquí no es tracta tan sols de la vista física, sinó d'una llum que fa veure la vida de manera nova. Si hi pensem, així va

començar per a nosaltres la vida cristiana: amb el baptisme, que antigament es deia precisament «il·luminació». I quina llum ens dona Jesús? La llum de la filiació: ell és el Fill estimat del Pare, vivent per sempre; amb ell també nosaltres som fills de Déu estimats per sempre, malgrat els nostres errors i defectes. Llavors la vida ja no és un avançar cec cap al no-res.

Guarició

Oprimit és qui en la vida se sent aixafat per alguna cosa que succeeix: malalties, fatigues, pesos del cor, sentiments de culpa, errors, vicis, pecats... El que ens oprimeix, sobretot, és precisament aquest mal que cap medicina o remei humà no pot guarir: el pecat. Acompanyar algú amb la trobada amb Jesús és portar al metge del cor, que aixeca la vida. És dir: «Germà, germana, jo no tinc resposta a molts dels teus problemes, però Jesús et coneix i t'estima, et pot guarir i asserenar el cor.»

Sorpresa

L'anunci de Jesús ha de portar sempre la sorpresa de la gràcia. No som nosaltres els qui fem grans coses, sinó que és la gràcia del Senyor que, també a través de nosaltres, realitza coses imprevisibles, les sorpreses de Déu.

Algesires: condemna de tota violència

Redacció

Davant els fets d'Algesires, un atemptat terrorista contra dues esglésies que es va saldar amb un sagristà mort, la Conferència Episcopal Espanyola va emetre un comunicat en què afirmava: «Davant els esdeveniments ocorreguts la tarda d'avui, 25 de gener, a la parròquia de Nostra Senyora de la Palma i a la capella de Sant Isidre d'Algesires, en el qual una persona ha resultat morta i diverses ferides, volem, en primer lloc, traslladar la nostra proximitat i afecte i el consol de la fe als familiars de les víctimes, a la diòcesi de Cadis i a la societat del Camp de Gibraltar.

»Expressem també la nostra més ferma condemna de tota forma de violència, que no pot tenir lloc en la soci-

etat en què vivim.

»Com a creients, demanem al Déu de la misericòrdia i de la pau que ompli d'esperança els cors de les víctimes i guareixi els ferits, acompanyi l'Església i la societat en la recerca de la pau i converteixi el cor de les persones violentes.»

Per la seva banda, el bisbe de Cadis, Rafael Zornoza, afegia: «Voldríem, no obstant això, ser portadors de pau i de misericòrdia enmig d'aquest món on vivim que té tantes tensions i tantes manifestacions de violència inhumana. La veritat és que aquests esdeveniments indesitjables, encara que ens han colpejat molt durament, ens estan unint més en l'oració i en la fe.»

El llibre

Un viatge de cinema

Assumpta Montserrat i Montserrat Claveras

Editorial Claret

162 pp.

16 euros

Llibre destinat a preadolescents, adolescents i joves. Les diverses propostes i activitats que planteja afavoreixen la reflexió individual i el treball en equip.

Aquestes propostes miren d'incentivar l'exploració i aplicar els sabers a les diverses situacions de la vida. El treball col·laboratiu i el desenvolupament de les habilitats comunicatives i organitzatives seran el motor per a la construcció d'un món més sostenible i harmònic, en pau, amor i llibertat.

Les autores, docents i apassionades del setè art, faciliten un ample ventall de pel·lícules i recursos cinematogràfics per a dinamitzar equips de treball en l'àmbit de l'educació en valors i el respecte per les cultures.

Acabada l'Assemblea Sinodal, prosseguim el camí

Romà Casanova, bisbe de Vic

El proppassat dissabte, 28 de gener, va tenir lloc la darrera sessió de l'Assemblea Sinodal del nostre *Sínode per l'esperança*. Ha estat llarg, el camí recorregut des de la seva convocatòria el 16 de setembre del 2018; tot i que, ja abans d'aquesta data, vaig fer l'anunci del Sínode Diocesà com una possibilitat, en la Missa crismal del 2017, amb aquestes paraules: «En el meu cor de bisbe, de pastor de l'Església de Vic, neix, amb temor i amb respecte, la crida a convocar el Sínode Diocesà, com una necessitat per a la nostra Església en aquest tombant de la història de la nostra terra.» La consulta als organismes de comunió diocesans era un requisit previ per a la convocatòria del sínode.

Tinc un repte al davant: ser fidel al Senyor i fidel a l'Església que ha parlat: no em deixeu sol.

Des de la convocatòria ens vam dedicar a la formació de la Comissió del Sínode Diocesà, la qual començà la seva tasca al gener del 2019. I al setembre d'aquest mateix any es donà el tret de sortida dels grups sinodals, els quals es posaren a treballar. Però va irrompre la pandèmia del Covid-19, amb tot el que significà de sofriment i confinaments. No eren pas, doncs, circumstàncies propícies per al desenvolupament dels grups sinodals. Malgrat aquest entrebanc, el sínode va tirar endavant amb les sessions grupals, en formats diversos, fent aportacions. A partir d'aquesta labor s'elaborà l'*Instrumentum laboris*, que ha estat el guió de les vuit sessions de l'Assemblea Sinodal.

«Creients i creïbles en una Església que "té com a objectiu eixamplar encara més el regne de Déu" (LG, 9)»: aquest ha estat el marc en què s'han desenvolupat els diàlegs,

Foto: Josep Maria Vilar

amb la invocació de l'Esperit i a la llum de la Paraula en totes les sessions de l'assemblea. Hem estat més de noranta persones, entre els membres sinodals i el personal tècnic i de servei, els qui hem experimentat la bellesa de la comunió, la calidesa de la fraternitat, la meravella de l'escolta mútua, la simfonia de la veritat en les aportacions diverses, la unió de la pregària; certament l'Esperit Sant s'ha vessat com pluja suau en els cors dels qui hi hem participat.

Però el procés del nostre *Sínode per l'esperança* continua endavant. Ara em pertoca, com a bisbe diocesà, recollir les abundants aportacions dels grups sinodals i de l'assemblea per tal de donar una paraula de missió i d'esperança a la nostra Església de Vic. Aquest és el repte que tinc al davant: ser fidel al Senyor i fidel a l'Església que ha parlat canònicament. Demano a tots els diocesans que no em deixeu sol en aquest desafiament. Confio en la vostra pregària.

